

Adam Krychowski
ORCID: 0000-0002-8927-4117
Uniwersytet Wrocławski
adam.krychowski@uwr.edu.pl

Uproszczenie przy imporcie towarów wynikające z art. 33a ustawy o podatku od towarów i usług

<https://doi.org/10.19195/2082-4939.14.14>

Simplification in imports of goods resulting from Article 33a of the Goods and Services Tax Act

Abstract

The import of goods gives rise to a tax liability in VAT. According to the general rules, the taxable person is obliged to calculate and show the amount of VAT in the customs declaration. Then, within 10 days from the date of notification by the customs authority of the amount of tax due, they are obliged to pay the amount of the calculated tax amount. The above solutions can be troublesome. For this reason, it is much more beneficial for taxpayers to apply the simplification under Article 33a of the VAT Law. Its essence is to enable taxable persons to settle the tax due on the importation of goods in a tax return for the period in which the tax liability for the importation of those goods was made. The application of this simplification is subject to certain conditions.

Keywords

import of goods, tax law, customs law, goods and services tax

Każdy, kto zetknął się kiedyś z procedurami związanymi z importem towarów, zdaje sobie sprawę z ich skomplikowania. W celu wprowadzenia towarów na obszar celny Unii Europejskiej należy uczynić zadość stosownym formalnościom celnym, do których przede wszystkim zalicza się złożenie zgłoszenia celnego, które będzie dotyczyć procedury dopuszczenia towaru do obrotu. Celem tej procedury jest na-

danie towarowi nieunijnemu statusu celnego towaru unijnego. Realizacja procedury dopuszczenia do obrotu będzie przy tym związana z wymogami narzuconymi przez środki polityki handlowej, wypełnieniem obowiązków wynikających z pozostałych formalności nakładanych przy przywozie towarów oraz, co jest szczególnie istotne z punktu widzenia polityki fiskalnej państwa i Unii, uiszczeniem prawnie należnych opłat, wśród których prym wiodą należności celne przywozowe¹.

Niemniej jednak należy pamiętać, że import towarów powoduje powstanie obowiązku podatkowego również na gruncie podatku od towarów i usług, powszechnie określanego jako podatek VAT². Wynika to między innymi z zasady opodatkowania w kraju przeznaczenia, w myśl której podatek powinien być nałożony w państwie wprowadzenia towaru, a nie tym, z którego jest wywożony. Przez import towarów rozumie się przywóz towarów z terytorium państwa trzeciego na terytorium Unii Europejskiej³. Jednakże to import towarów na terytorium Polski jest czynnością podlegającą opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług⁴.

Zasady ogólne rozliczania podatku VAT z tytułu importu towarów zostały unormowane zwłaszcza w art. 33 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług. Istnieje jednak również możliwość stosowania uproszczenia w rozliczaniu podatku VAT z tytułu importu towarów, które przewiduje art. 33a ustawy o VAT. Na możliwości wykorzystania tego uproszczenia koncentrują się rozważania przedstawione w niniejszym artykule.

Kwestią podstawową jest określenie momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku VAT z tytułu importu towarów. Na mocy art. 19a ust. 9 ustawy o VAT obowiązek ten co do zasady pojawia się w momencie powstania długu celnego⁵. Kiedy jednak powstaje dług celny? Odpowiedź znajduje się w przepisach unijnego kodeksu celnego (dalej: UKC), który w art. 77 przewiduje, że: 1. dług celny w przywozie powstaje w wyniku objęcia towarów nieunijnych podlegających należnościom celnym przywozowym jedną z następujących procedur celnych: a) dopuszczenia do obrotu, w tym na mocy przepisów o końcowym przeznaczeniu; b) odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych; 2. dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego⁶.

Równie ważne jest wskazanie podatników obowiązanych do uiszczania podatku VAT z tytułu importu towarów. Na mocy art. 15 ust. 1 ustawy o VAT podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2,

¹ Ministerstwo Finansów, *Procedura dopuszczenia do obrotu*, podatki.gov.com, 13.07.2023, <https://www.podatki.gov.pl/clo/informacje-dla-przedsiębiorcow/procedury-celne/procedura-dopuszczenia-do-obrotu/> (dostęp: 12.06.2023).

² R. Mastalski, *Prawo podatkowe*, Warszawa 2021, s. 362–373.

³ Por. art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz. 931; dalej: ustawa o VAT).

⁴ P. Smoleń, W. Wójtowicz, *Prawo podatkowe*, Warszawa 2021, s. 281–282.

⁵ Ustawodawca we wskazanym przepisie przewidział pewne zastrzeżenia wynikające z art. 19a ust. 10a i 11 ustawy o VAT, zgodnie z którymi obowiązek podatkowy może powstać w innym momencie (na przykład w chwili zakończenia procedury uszlachetnienia czynnego lub w chwili wymagalności opłat związanej z objęciem towarów niektórymi procedurami celnymi).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 roku ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. UE L z 2013 r. nr 269, poz. 1).

bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Natomiast zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy podatnikami są także osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, na których ciąży obowiązek uiszczenia cła, również gdy na podstawie przepisów celnych importowany towar jest zwolniony od cła albo cło na towar zostało zawieszona, w części lub w całości, albo zastosowano preferencyjną, obniżoną lub zerową stawkę celną. Oznacza to, że do zapłaty podatku VAT z tytułu importu towarów zobowiązany jest każdy, kto przywozi towar, i nie ma tutaj znaczenia kwestia, czy jest on podatnikiem VAT w rozumieniu art. 15 ustawy o VAT⁷. Wynika to przede wszystkim z faktu, że opodatkowany jest przywóz towarów będący czynnością faktyczną⁸.

W tym miejscu należy również odnieść się do konieczności obliczenia i wykazania kwoty podatku VAT w zgłoszeniu celnym przez samego zgłaszającego, co wynika z treści art. 33 ust. 1 ustawy o VAT. Następnie, w myśl art. 33 ust. 4 ustawy o VAT, podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacenia kwoty obliczonego podatku. Wskazane rozwiązania mogą się okazać kłopotliwe dla podatników, ponieważ wiążą się ze swego rodzaju zablokowaniem na pewien czas określonych kwot pieniężnych, o ile oczywiście będą wykazywać w deklaracjach podatkowych nadwyżkę podatku naliczonego.

Z tego względu zdecydowanie korzystniejsze dla podatników (importerów) może być stosowanie uproszczenia przewidzianego w art. 33a ustawy o VAT, którego istotą jest umożliwienie podatnikom rozliczenia podatku należnego od importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów (art. 33a ust. 1). Warto zauważyć, że w ten sam sposób rozliczany jest podatek VAT przy imporcie usług czy też wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów. Oczywiście, aby móc zastosować przedmiotowe uproszczenie, podatnik musi spełnić pewne warunki⁹.

Możliwość stosowania przedmiotowego uproszczenia ma określone ograniczenia podmiotowe — jednym z podstawowych jest posiadanie statusu zarejestrowanego podatnika VAT czynnego, co wynika z treści art. 33a ust. 1. Oznacza to, że podatnicy niezarejestrowani oraz zarejestrowani jako zwolnieni z VAT nie będą się mogli rozliczać przez deklarację podatkową. To samo dotyczy podatników nieprowadzących działalności gospodarczej, na których również spoczywa obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów¹⁰. Należy zwrócić tutaj uwagę na wymóg przedstawienia naczelnikowi urzędu celno-skarbowego potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego, które musi zostać wystawione nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu towarów (art. 33a ust. 2 pkt 1 lit. b).

Kolejnym wymogiem formalnym, który muszą spełnić podatnicy, jest konieczność przedstawienia naczelnikowi urzędu celno-skarbowego równie aktualnych jak potwierdzenie zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego (a zatem wysta-

⁷ P. Smoleń, W. Wójtowicz, *Prawo podatkowe*, s. 282.

⁸ Por. interpretację indywidualną Dyrektora KIS z 12 września 2019 roku, nr 0111-KDIB3-3.4012.256.2019.1.PK.

⁹ Zob. J. Matarewicz, *Ustawa o podatku od towarów i usług. Komentarz aktualizowany*, LEX 2023.

¹⁰ Zob. A. Bartosiewicz, *VAT. Komentarz*, LEX 2022.

wionych nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu towarów) zaświadczeń o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach. Udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość (art. 33a ust. 2 pkt 1 lit. a).

Warto odnieść się tutaj do wymogów w zakresie przedstawiania stosownych zaświadczeń w przypadku grupy VAT¹¹. Z racji tego, że poszczególni członkowie grupy VAT w przedmiocie wpłat należnych składek na ubezpieczenie społeczne, a także wpłat z tytułu poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa (z wyłączeniem podatku VAT) zachowują odrębność, zaświadczenia o braku zaległości we wpłatach z tych tytułów dotyczą członka grupy VAT. Jednakże na gruncie ustawy o VAT podatnikiem jest grupa VAT, a zatem zaświadczenie w zakresie podatku VAT oraz potwierdzenie zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego będzie dotyczyć już grupy VAT jako takiej. W związku z tym w celu skorzystania z procedury uproszczonej to członkowie grupy VAT, którzy dokonują importu towarów, będą zobligowani do przedstawienia naczelnikowi urzędu celno-skarbowego zaświadczeń o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach podatków stanowiących dochód budżetu państwa (z wyłączeniem podatku VAT), a także zaświadczenia o braku zaległości we wpłatach w podatku VAT dotyczącego grupy VAT i potwierdzenia zarejestrowania grupy VAT jako podatnika VAT czynnego.

Na podkreślenie zasługuje przy tym, że wymóg przedstawienia potwierdzenia dotyczącego posiadania statusu zarejestrowanego podatnika VAT czynnego oraz przedstawienia zaświadczeń o braku zaległości w wymaganych wpłatach danin publicznych będzie się uważać za spełniony również w wypadku złożenia oświadczeń zawierających odpowiednią klauzulę o świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia¹². Warto także zaznaczyć, że przedstawienia wskazanych dokumentów należy dokonać jeszcze przed rozpoczęciem odprawy celnej¹³.

Natomiast odnośnie do naczelnika urzędu celno-skarbowego, któremu przedstawia się wymagane dokumenty, należy zauważyć, że nie będzie to dowolnie wybrany organ lub też ten, przed którym dokonuje się formalności związanych z importem, lecz naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podatnika, a w wypadku podatników niemających siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju — Naczelnik Dolnośląskiego Urzędu Celno-Skarbowego we Wrocławiu (art. 33a ust. 2c).

Analizując możliwość stosowania omawianego uproszczenia przy rozliczaniu podatku VAT w imporcie, nie można zapominać o wymogu korzystania z instytucji przedstawiciela celnego przy dokonywaniu zgłoszenia celnego (art. 33a ust. 2 pkt 3).

¹¹ Zob. Ministerstwo Finansów, *Objaśnienia podatkowe w zakresie grup VAT z 11 października 2022 r.*, s. 40–45, <https://www.gov.pl/attachment/58862722-d44d-46df-9001-6d254564fc4a> (dostęp: 12.06.2023).

¹² Art. 33a ust. 2a ustawy o VAT.

¹³ Por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 16 stycznia 2019 roku, sygn. I SA/Wr 1012/18.

Może to być przedstawiciel bezpośredni lub pośredni w rozumieniu przepisów celnych¹⁴. Warto zauważyć, że przedstawicielstwo jest tutaj swoistą, charakterystyczną dla postępowania celnego formą pełnomocnictwa ustanowioną przepisami prawa celnego¹⁵. Wprowadzenie innej nazwy dla tej formy pełnomocnictwa miało zapewne na celu zaakcentowanie różnicy między pełnomocnictwem występującym między innymi w ordynacji podatkowej¹⁶ czy kodeksie postępowania administracyjnego¹⁷ a podobną konstrukcją funkcjonującą w prawie celnym¹⁸. Co istotne, obowiązek dokonywania zgłoszenia celnego za pośrednictwem przedstawiciela celnego nie dotyczy podatników mających status upoważnionego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 38 UKC¹⁹. Ponadto zwolnieni z tego wymogu są podatnicy mający pozwolenie na stosowanie uproszczenia przewidzianego w art. 166 UKC (zgłoszenie uproszczone) oraz art. 182 UKC (wpis do rejestru zgłaszającego).

Istotną kwestią związaną z omawianym uproszczeniem jest potencjalne utracenie uprawnienia do rozliczania podatku VAT w ten sposób. Analiza przepisów wskazuje, że zasadniczą przesłanką skutkującą pozbawieniem uprawnionego podatnika pra-

¹⁴ W myśl art. 5 pkt 6 UKC termin „przedstawiciel celny” odnosi się do każdej osoby ustanowionej przez inną osobę w celu prowadzenia czynności i załatwiania formalności wymaganych przepisami prawa celnego przed organami celnymi, przy czym zgodnie z art. 18 ust. 1 UKC każda osoba może ustanowić przedstawiciela celnego. Przedstawicielstwo może być bezpośrednie (w tym wypadku przedstawiciel celny działa w imieniu i na rzecz innej osoby) lub pośrednie (wówczas przedstawiciel celny działa we własnym imieniu, lecz na rzecz innej osoby). Przedstawiciel celny musi mieć siedzibę na obszarze celnym Unii. Jeżeli nie przewidziano inaczej, obowiązek ten zostaje uchylony, jeżeli przedstawiciel celny występuje na rzecz osoby, która nie musi mieć siedziby na obszarze celnym Unii (art. 18 ust. 2 UKC). Ponadto państwa członkowskie zgodnie z prawem unijnym mogą określić warunki, na których przedstawiciel celny może świadczyć usługi w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę. Bez uszczerbku dla stosowania mniej rygorystycznych kryteriów przez dane państwo członkowskie przedstawiciel celny spełniający kryteria określone w art. 39 lit. a–d) UKC jest jednak uprawniony do świadczenia takich usług w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma siedzibę (art. 18 ust. 3 UKC). Zgodnie z art. 18 ust. 4 UKC państwa członkowskie mogą stosować warunki określone zgodnie z ust. 3 zd. 1 wobec przedstawicieli celnych, którzy nie mają siedziby na obszarze celnym Unii.

¹⁵ M. Laszuk, E. Komorowski, R. Michalski, *Prawo celne. Komentarz*, Warszawa 2022, s. 379–380.

¹⁶ Por. rozdz. 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651).

¹⁷ Por. art. 32–33 oraz art. 40 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775).

¹⁸ Por. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 sierpnia 2019 roku, sygn. I SA/Go 368/19.

¹⁹ Upoważniony przedsiębiorca określany jest też jako AEO — skrót pochodzi od angielskiej nazwy: *Authorised Economic Operator*. Status AEO przyznawany jest na wniosek przedsiębiorcy złożony do organu celnego. Zasady przyznawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy są szczegółowo uregulowane w krajowych oraz unijnych przepisach prawa celnego. Jednocześnie status AEO przyznany w jednym państwie członkowskim UE jest uznawany przez organy celne we wszystkich pozostałych państwach członkowskich. W celu uzyskania statusu upoważnionego przedsiębiorcy należy spełnić gamę określonych wymagań. Przyznanie statusu AEO oznacza dla przedsiębiorcy możliwość korzystania z wielu przywilejów. Dodatkowo w ramach statusu upoważnionego przedsiębiorcy możemy wyróżnić: 1. AEOC — upoważniony przedsiębiorca w zakresie uproszczeń celnych, który to status umożliwia mu korzystanie z niektórych uproszczeń zgodnie z przepisami prawa celnego; lub 2. AEOS — upoważniony przedsiębiorca w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, który to status uprawnia do korzystania z ułatwień dotyczących bezpieczeństwa i ochrony. Można jednocześnie mieć oba rodzaje pozwoleń AEOC/AEOS — organ celny wydaje w takiej sytuacji jedno łączne pozwolenie AEOF. Zob. Ministerstwo Finansów, *Upoważniony przedsiębiorca (AEO)*, podatki.gov.com, <https://www.podatki.gov.pl/clo/informacje-dla-przedsiębiorcow/aeo-i-uproszczenia-celne/aeo/> (dostęp: 12.06.2023).

wa do rozliczenia podatku należnego przez deklarację podatkową jest nierozliczenie podatku w ten sposób. W myśl art. 33a ust. 7 ustawy o VAT podatnik, który wybrał rozliczenie podatku należnego z tytułu importu towarów w drodze deklaracji podatkowej (a zatem na zasadach określonych w ust. 1) i nie rozliczył tego podatku w całości lub w części na tych zasadach, traci prawo do rozliczania w deklaracji podatkowej podatku należnego z tytułu importu towarów wykazanego w zgłoszeniu celnym, w odniesieniu do którego nie rozliczył w całości podatku w deklaracji podatkowej. W takim wypadku podatnik jest obowiązany do zapłaty kwoty podatku VAT wraz z odsetkami właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego. Co ważne, zgodnie z omawianym przepisem podatnik nie traci prawa do rozliczania podatku w uproszczony sposób w ogóle, lecz jedynie w stosunku do określonego podatku wynikającego z konkretnego zgłoszenia celnego²⁰.

Konieczne jest również rozliczenie podatku od towarów i usług w wymaganym terminie. Na mocy art. 33a ust. 6a ustawy o VAT, jeśli podatnik nie rozliczył w całości lub w części podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów, to może on dokonać korekty deklaracji podatkowej w terminie 4 miesiące, liczonych od miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów. Oznacza to, że nie jest niezbędne rozliczenie należnego podatku wyłącznie w pierwotnej deklaracji podatkowej oraz możliwe jest jej zmodyfikowanie za pomocą prawnie skutecznej korekty.

Należy też zwrócić uwagę na fakt odpowiedzialności solidarnej przedstawiciela bezpośredniego oraz przedstawiciela pośredniego działających na rzecz podatnika i dokonujących zgłoszeń celnych dotyczących importu towarów (art. 33a ust. 8 ustawy o VAT)²¹. Omawiana odpowiedzialność dotyczy obowiązku zapłaty kwoty podatku wraz z odsetkami. Podstawą prawną do jej ustanowienia w prawie krajowym jest art. 201 dyrektywy 2006/112/WE²². Niemniej jednak, jak wynika z art. 33a ust. 8a, obowiązek ten nie ciąży na przedstawicielu, gdy działa on na rzecz podatnika mającego pozwolenie na stosowanie uproszczeń, o których mowa w art. 166 UKC (zgłoszenie uproszczone) oraz art. 182 UKC (wpis do rejestru zgłaszającego), lub na rzecz podatników mających status upoważnionego przedsiębiorcy (AEO)²³.

Oceniając regulacje wprowadzone przez ustawodawcę w art. 33a ustawy o VAT, należy uznać, że w znaczący sposób polepszają one sytuację podatnika (importera). Dzięki uproszczeniu przewidzianemu w omawianym przepisie możliwe jest bowiem rozliczenie podatku należnego od importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów. Przekłada się to również na poprawę płynności finansowej podatnika. Należy jednak pamiętać, że stosowanie tego rozwiązania jest uzależnione od spełnienia pewnych ustawowych wymogów, do których zalicza się między innymi obowiązek posiada-

²⁰ Zob. A. Bartosiewicz, *VAT. Komentarz*.

²¹ Por. M. Laszuk, E. Komorowski, R. Michalski, *Prawo celne*, s. 384–388.

²² Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 roku w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. UE L z 2006 r. nr 347, poz. 1).

²³ Por. Ministerstwo Finansów, *Zmiany w zakresie rozliczania podatku VAT z tytułu importu towarów*, podatki.gov.com, 13.07.2023, s. 3, <https://www.podatki.gov.pl/vat/wyjasnienia/zmiany-w-zakresie-rozliczenia-podatku-vat-z-tytułu-importu-towarów/> (dostęp: 12.06.2023).

nia statusu podatnika VAT czynnego oraz brak zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa.

Bibliografia

Opracowania

Bartosiewicz A., *VAT. Komentarz*, LEX 2022.

Laszuk M., Komorowski E., Michalski R., *Prawo celne. Komentarz*, Warszawa 2022.

Mastalski R., *Prawo podatkowe*, Warszawa 2021.

Matarewicz J., *Ustawa o podatku od towarów i usług. Komentarz aktualizowany*, LEX 2023.

Smoleń P., Wójtowicz W., *Prawo podatkowe*, Warszawa 2021.

Akty prawne

Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 roku w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. UE L z 2006 r. nr 347, poz. 1.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 roku ustanawiające unijny kodeks celny, Dz.U. UE L z 2013 r. nr 269, poz. 1.

Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego, Dz.U. z 2023 r. poz. 775.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, Dz.U. z 2022 r. poz. 2651.

Ustawa z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług, Dz.U. z 2022 r. poz. 931.

Orzecznictwo i pisma urzędowe

Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 12 września 2019 roku, nr 0111-KDIB3-3.40 12.256.2019.1.PK.

Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 sierpnia 2019 roku, sygn. I SA/Go 368/19.

Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 16 stycznia 2019 roku, sygn. I SA/Wr 1012/18.

Źródła internetowe

Ministerstwo Finansów, *Zmiany w zakresie rozliczania podatku VAT z tytułu importu towarów*, podatki.gov.com, 13.07.2023, <https://www.podatki.gov.pl/vat/wyjasnienia/zmiany-w-zakresie-rozliczania-podatku-vat-z-tytulu-importu-towarow/>.

Ministerstwo Finansów, *Objaśnienia podatkowe w zakresie grup VAT z 11 października 2022 r.*, <https://www.gov.pl/attachment/58862722-d44d-46df-9001-6d254564fc4a>.

Ministerstwo Finansów, *Procedura dopuszczenia do obrotu*, podatki.gov.com, 13.07.2023, <https://www.podatki.gov.pl/clo/informacje-dla-przedsiębiorców/procedury-celne/procedura-dopuszczenia-do-obrotu/>.

Ministerstwo Finansów, *Upoważniony przedsiębiorca (AEO)*, podatki.gov.com, <https://www.podatki.gov.pl/clo/informacje-dla-przedsiębiorców/aeo-i-uproszczenia-celne/aeo/>.

Адам Криховскі

Вроцлавський університет

Спрощення при імпорті товарів на основі 33-ї статті Закону про оподаткування товарів і послуг

Анотація

Процедури, які пов'язані із імпортом товарів, як правило, не є простими. Щоб імпортувати товар на територію Європейського Союзу, слід виконати відповідні митні формальності, до числа котрих в першу чергу належить подача митної заявки на процедуру допуску товару на ринок ЄС. Цей крок передбачає отримання митного статусу товару з поза Європейського Союзу. Реалізація процедури допуску до обігу товарів пов'язана із вимогами, які продиктовані торговельною політикою з боку фіскальної політики ЄС — проведення відповідних оплат, серед котрих в першій черзі імпортне мито.

Імпорт товарів зобов'язує до сплати податку на товари та послуги, який загальноприйнято називати як ПДВ. Що зокрема є наслідком правил оподаткування в країні призначення, які вимагають накладення на товар податку країною, в котрій буде цей товар реалізований, а не країною, з котрої походить товар. В поняття імпорт товарів вкладається привіз товарів із території третіх країн на територію Європейського Союзу. Проте саме імпорт товарів до Польщі і є об'єктом оподаткування від товарів і послуг.

Загальні принципи оподаткування ПДВ при імпорті товарів, врегульовано, зокрема, ст. 33 Закону про ПДВ. Тут же слід звернути увагу на необхідність обчислення і зазначення суми ПДВ у митній декларації декларантом. Наступним кроком, платник податку зобов'язаний протягом 10 днів з дня отримання повідомлення про суму податку від митного органу, внести оплату вирахованої суми податку.

Це рішення може бути досить проблематичним. З цієї причини платникам податків (імпортерам) може бути набагато вигідніше використати спрощену процедуру, передбачену статтею 33 Закону про ПДВ, суть якої полягає у наданні можливості платникам податку сплачувати податок на імпорт товарів у податковій декларації, що подається за період, у якому виникло податкове зобов'язання з імпорту цих товарів. Варто зазначити, що таким же чином розраховується ПДВ при імпорті послуг чи також при придбанні товарів із внутрішнього ринку ЄС. Звісно, щоб могли застосувати подібне спрощення, законодавець вимагає серед іншого обов'язок мати статус активного платника податків, а також відсутність заборгованості щодо належних внесків із соцстрахування та сплати певних інших податків, котрі є дохідною частиною державного бюджету.

Важливо, що вимога про надання підтвердження статусу зареєстрованого активного платника ПДВ а також надання довідок про відсутність заборгованості з обов'язкових платежів державних зборів вважатиметься виконаною також у разі подання заяви, що містить відповідний пункт про обізнаність про кримінальну відповідальність за вчинення злочину у вигляді подання неправдивої (фальшивої) довідки. Варто також зауважити, що пред'явлення вищевказаних документів має бути здійснено до початку митного оформлення.

Оцінюючи норми, запроваджені законодавцем в статті 33 Закону про ПДВ, слід визнати, що вони суттєво покращують становище платника податку (імпортера). Завдяки спрощенню, передбаченого аналізованим положенням, можна сплачувати податок на імпорт товарів у податковій декларації, яка подається за період, у якому виникло податкове зобов'язання з імпорту цих товарів. Це також означає покращення фінансової ліквідності платника податків.

Ключові слова

імпорт товарів, податкове право, митне право, податок на товари і послуги